

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 czerwca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił B. D. prawa do ponownego przeliczenia emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że skarżąca nie przedłożyła nowych dowodów, ani nie ujawnił nowych okoliczności.

/decyzja k. 56 akt ZUS/

W dniu 13 lipca 2016 roku B. D. złożyła odwołanie od powyższej decyzji wnosząc o ponowne przeliczenie przez Sąd Okręgowy kapitału początkowego i przeliczenie wcześniejszej emerytury na zwykłą, po osiągnięciu wieku emerytalnego.

/odwołanie k. 2/.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 25 lipca 2016 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc, że wnioskodawczyni, urodzona (...), ma ustalone prawo do wcześniejszej emerytury od 1 listopada 2008 roku oraz do emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego od 1 kwietnia 2012 roku. Decyzją z dnia 24 sierpnia 2015 roku przeliczono emeryturę z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego od 1 czerwca 2015 roku zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 marca 2015 roku (Dz. U. z 2015 roku, poz. 552) tj. okres opieki nad dzieckiem został przeliczony przy zastosowaniu art. 174 ust. 2a w/w ustawy, czyli przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok oraz przyjęto korzystniejsze średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku, w którym wnioskodawczyni przeszła na emeryturę wynikające z tablicy trwania życia obowiązującej w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego tj. 237,40 miesięcy. Emerytura okazała się wyższa od dotychczas wypłacanej emerytury wcześniejszej, wobec czego podjęto jej wypłatę z wyrównaniem od 1 czerwca 2015 roku. W dniu 3 czerwca 2016 roku wpłynął ponowny wniosek o przeliczenie emerytury zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 marca 2015 roku. Organ rentowy wskazał, że brak jest podstaw do ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego i emerytury.

/odpowiedź na odwołanie k. 3/

Na rozprawie w dniu 18 października 2016 roku wnioskodawczyni poparła odwołanie i wskazała, że od otrzymania ostatecznej decyzji, a właściwie od otrzymania decyzji wcześniejszej nic się nie zmieniło, nigdzie nie pracowała, żadnych nowych dokumentów nie składała. Natomiast pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania.

/protokół rozprawy k 15/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

B. D. urodziła się w dniu (...).

/bezsporne/.

Decyzją z dnia 25 listopada 2008 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał wnioskodawczyni prawo do wcześniejszej emerytury od dnia 1 listopada 2008 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych od stycznia 1989 do grudnia 1998 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalono na 108,67%. Wypłata emerytury podlegała zawieszeniu, gdyż wnioskodawczyni kontynuowała zatrudnienie.

/decyzja k. 29 akt ZUS/

Decyzją z dnia 25 czerwca 2009 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonał, na wniosek B. D. ponownego ustalenia i podjęcia wypłaty emerytury od dnia 1 marca 2009 roku.

/decyzja k. 33b akt ZUS/

Decyzją z dnia 2 kwietnia 2010 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonał przeliczenia emerytury od dnia 1 lutego 2010 roku, przy ustaleniu wysokości świadczenia przyjęto najkorzystniejszy wariant. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych od stycznia 1989 do grudnia 1998 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalono na 108,67%.

/decyzja k. 37 akt ZUS/

Decyzją z dnia 28 stycznia 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych z urzędu podjął wypłatę emerytury na rzecz wnioskodawczynie poczynając od dnia 1 lutego 2011 roku.

/decyzja k. 45 akt ZUS/

W dniu 23 kwietnia 2012 roku skarżąca wniosła o przyznanie jej prawa do emerytury.

/wniosek k 1 akt ZUS/

Decyzją z dnia 18 maja 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał B. D. emeryturę z tytułu wieku poczynając od dnia 1 kwietnia 2012 roku. Przy czym emerytura ustalona wskazaną decyzją została zawieszona, ponieważ była świadczeniem mniej korzystnym. W związku z tym wypłacane było świadczenie dotychczasowe.

/decyzja k. 41 akt ZUS/

Jednocześnie decyzją z dnia 18 maja 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeliczył emeryturę wnioskodawczynie zgodnie z wnioskiem z dnia 23 kwietnia 2012 roku. Niniejszą decyzją doliczono staż ubezpieczeniowy za okres od 7 listopada 2008 roku do 29 lutego 2012 roku oraz przeliczono podstawę wymiaru świadczenia na podstawie załączonego zaświadczenia o wynagrodzeniu - co pozostawało bez wpływu na zmianę podstawy wymiaru. Po zmianie stażu pracy emerytura wnioskodawczynie brutto wynosi 2084,03 zł.

/decyzja k. 45 akt ZUS/

W dniu 30 czerwca 2015 roku skarżąca wniosła o przeliczenie emerytury z zastosowaniem tablicy trwania życia z dnia osiągnięcia wieku emerytalnego. Ponadto wniosła o zastosowanie nowych zasad ustalania kapitału początkowego za okres opieki nad dzieckiem.

/wniosek k 49 akt ZUS/

Decyzją z dnia 24 sierpnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeliczył emeryturę wnioskodawczynie z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego od 1 czerwca 2015 roku zgodnie z przepisami ustawy z dnia 05.03.2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 552) tj. okres opieki nad dzieckiem został przeliczony przy zastosowaniu art. 174 ust. 2a w/w ustawy, czyli przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok oraz przyjęto korzystniejsze średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku, w którym wnioskodawczynie przeszła na emeryturę wynikające z tablicy trwania życia obowiązującej w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego tj. 237,40 miesięcy. Emerytura okazała się wyższa od dotychczas wypłacanej emerytury wcześniejszej, wobec czego podjęto jej wypłatę z wyrównaniem od dnia 1 czerwca 2015 roku.

/decyzja k 51-52 akt ZUS/

W dniu 3 czerwca 2016 roku wnioskodawczynie złożyła wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalnego. B. D. wniosła o zastosowanie wszystkich korzystnych dla niej zmian wynikających z ustawy z dnia 5 marca 2015 roku.

/wniosek k 54 – 55 akt ZUS/

Sporną decyzją z dnia 13 czerwca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił B. D. prawa do ponownego przeliczenia emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że skarżąca nie przedłożyła nowych dowodów, ani nie ujawnił nowych okoliczności.

/decyzja k. 56 akt ZUS/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Organ rentowy, wydając zaskarżoną decyzję, powołał się na art.114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.).

Zgodnie z dyspozycją art.114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.) prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Z cytowanego przepisu wynika, iż warunkiem ponownego ustalenia prawa do świadczeń jest uzyskanie nowych dowodów lub ujawnienie okoliczności, które istniały przed wydaniem decyzji, a nie były znane organowi w chwili orzekania i mają wpływ na prawo do tych świadczeń lub ich wysokość /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 1999 r., II UKN 231/99 - OSNAPiUS 2000 nr 19 poz. 734; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2003 r. III UZP 5/03 - OSNAPiUS rok 2003, Nr 18, poz. 442/.

Stosownie zaś do art. 116 postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, do którego powinny być dołączone dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości, co oznacza, że ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa na wnioskodawcy.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawczyni składając wniosek o przeliczenie świadczenia nie przedłożyła żadnych nowych dowodów oraz nie wskazała żadnych nowych okoliczności mających wpływ na wysokość emerytury, a zatem nie zachodziła podstawa do ponownego rozpoznania wniosku o przeliczenie emerytury. Jednocześnie zauważyć należy, że organ rentowy uwzględnił wszelkie zmiany wpływające dla wnioskodawczyni z ustawy z dnia 5 marca 2015 roku (Dz. U. z 2015 r. poz. 552). Decyzją z dnia z dnia 24 sierpnia 2015 roku o przeliczeniu emerytury dokonał ustalenia wysokości świadczenia zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 marca 2015 roku (Dz. U. z 2015 r. poz. 552) tj. przeliczył okres opieki nad dzieckiem przy zastosowaniu art. 174 ust. 2a w/w ustawy, czyli przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok oraz przyjęto korzystniejsze średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku, w którym przeszła wnioskodawczyni na emeryturę wynikające z tablicy trwania życia obowiązującej w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego tj. 237,40 miesięcy.

Również na etapie postępowania sądowego B. D. nowych dowodów nie przedłożyła ani nie wskazała nowych okoliczności. Wnioskodawczyni na rozprawie z dnia 18 października 2016 roku oświadczyła wprost, iż od otrzymania wcześniejszej decyzji nic się nie zmieniło, nigdzie nie pracowała, żadnych nowych dowodów nie składała. Oznacza to, że nie było żadnych możliwości do uwzględnienia odwołania B. D., skoro od wcześniej wydanej decyzji tj. z dnia 24 sierpnia 2015 roku uwzględniającej zmiany wynikające z ustawy z dnia 5 marca 2015 roku (Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 z. zm.), nie ujawniły się żadne nowe okoliczności czy też dowody, które istniały przed wydaniem decyzji, a nie zostały przez organ rentowy uwzględnione. W tej sytuacji stwierdzić należy, że zaskarżona decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z dnia 13 czerwca 2016 roku była prawidłowa.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał, że brak jest podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

E.W.